

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/4/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012899651
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012899651.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanému J. R. a spol. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 na verejnom zasadnutí konanom 30. októbra 2012 v Bratislave o odvolaní obžalovaných J.R., E. U. a krajského prokurátora v Košiciach proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 14. mája 2012, sp. zn. 3 T 8/2003 rozhodol

rozhodol:

I. Podľa § 258 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o náhrade škody vo vzťahu k poškodeným: Wagon Slovakia a.s., Košice, METON spol. s r.o., Tepelné hospodárstvo s.r.o., Košice, Obroda a spol. a LOM Vranov a.s.

Na základe § 259 ods. 3 Tr. por. sa podľa § 228 ods. 1 Tr. por. ukladá obžalovaným J.R. a E. U. povinnosť nahradiť spôsobenú škodu:

Wagon Slovakia Košice a.s., Stromová 10, Košice vo výške 925,46 eur (27 880,50 SK),
METON spol. s r.o., Abovská 48, Košice vo výške 282 042,96 eur (8 496 826,20 SK),
Tepelné hospodárstvo s.r.o., Komenského 7, Košice vo výške 61 865,83 eur (1 863 770,04 SK),
Obroda a spol., Hviezdoslavova č. 153, Vranov nad Topľou vo výške 32 198,10 eur (970 000 SK),
LOM Vranov a.s., Vechec 460 vo výške 16 727,92 eur (503 945,60 SK), a to spoločne a nerozdielne s odsúdeným P. Y., ktorý bol na náhradu škody v tomto rozsahu zaviazaný právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 5. februára 2007, sp. zn. 3 T 8/03

II. Podľa § 256 Tr. por. odvolanie krajského prokurátora sa zamieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo 14. mája 2012, sp. zn. 3 T 8/03 boli obžalovaní J.R. a E. U. uznaní za vinných z pokračujúceho trestného činu podvodu formou spolupáchateľstva (spolu s už odsúdeným P. Y.) podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 4. mája 2001 spoločným konaním s už odsúdeným P. Y. obžalovaní J.R. a E. U. ako konatelia spoločnosti Q. s.r.o. so sídlom v Košiciach na základe zmluvy o sprostredkovaní so spoločnosťou P.

s.r.o. Košice pod zámienkou uskutočnenia nákupu pohľadávok v rámci podnikateľskej obchodnej činnosti v úmysle podviesť spoločnosť Wagon Slovakia a.s. so sídlom v Košiciach, uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok podľa §§ 524 - 530 Občianskeho zákonníka a § 358 Obchodného zákonníka s obchodnou spoločnosťou WAGON SLOVAKIA a.s. so sídlom v Košiciach, ktorej predmetom bolo odplatné postúpenie pohľadávok špecifikovaných v bode II.2 predmetnej zmluvy, na základe ktorej sa spoločnosť P. s.r.o. Košice zaviazala v lehote do 30 dní od uzavretia zmluvy uhradiť postupcovi odplatu vo výške 6 000 000 Sk, pričom už v čase podpisu zmluvy obžalovaní vedeli, že za postúpené pohľadávky nezaplatia, po podpise zmluvy prevzali pohľadávky spoločnosti WAGON SLOVAKIA a.s. voči ŽSR v hodnote 6 000 000 Sk, ktoré odpredali, dohodnutú odplatu v dohodnutom termíne spoločnosti WAGON SLOVAKIA a.s. ani sčasti neuhradili, pričom až po podaní trestného oznámenia spoločnosťou Wagon Slovakia a.s. postupne uhradili sumu 5 972 119,50 Sk a do dnešného dňa im neuhradili sumu 27 880,50 Sk (925,46 eur),

2/ dňa 23. marca 2001 v Košiciach spoločným konaním s už odsúdeným P. Y. obžalovaní J.R. a E. U. ako konatelia spoločnosti Q. s.r.o. so sídlom v Košiciach na základe zmluvy o sprostredkovaní so spoločnosťou P. s.r.o. Košice, ktorej jediným konateľom bol už odsúdený P. Y. pod zámienkou uskutočnenia nákupu pohľadávok v rámci obchodnej podnikateľskej činnosti uviedli do omylu spoločnosť METON s.r.o. so sídlom v Bratislave, ktorú zastupoval konateľ spoločnosti Jozef Janček tak, že sprostredkovali uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávok podľa §§ 524 - 530 Občianskeho zákonníka a § 358 Obchodného zákonníka, ktorej predmetom bolo odplatné postúpenie pohľadávok špecifikovaných v bode II.2 predmetnej zmluvy, na základe ktorej sa zaviazala spoločnosť P. v lehote do 30 dní od uzavretia zmluvy uhradiť postupcovi odplatu vo výške 8 469 826,23 Sk, pričom už v čase podpisu zmluvy obžalovaní vedeli, že odplatu za postúpené pohľadávky neuhradia a že túto použijú pre vlastnú potrebu a na základe splnomocnenia konateľom spoločnosti P. s.r.o. s už odsúdeným Y., obžalovaní J.R. a E. U. odplatne postúpili predmetné pohľadávky na spoločnosť N.S.A. a.s. so sídlom v Bratislave, ktorá dňa 2. apríla 2001 a dňa 3. apríla 2001 zaplatila za predmetné pohľadávky formou bezhotovostného bankového prevodu na bankový účet spoločnosti P. s.r.o. č. XXXXXXXXXXXX založený v pobočke W. U. a.s. v Košiciach odplatu vo výške 6 732 000 Sk, tieto prostriedky vybral už odsúdený P. Y. z účtu a použil ich v menšej časti pre vlastnú potrebu a väčšiu časť týchto finančných prostriedkov odovzdal obžalovaným J.R. a E. U., ktorí ich použili na doposiaľ nezistené účely, pričom dohodnutú odplatu za pohľadávky neuhradili, čím spôsobili spoločnosti METON s.r.o. škodu vo výške 8 496 826,23 Sk (282 042,95 eur),

3/ dňa 4. apríla 2001 v Košiciach spoločným konaním s už odsúdeným P. Y. obžalovaní J.R. a E. U. ako konatelia spoločnosti Q. s.r.o. so sídlom v Košiciach, na základe zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 28. marca 2001 so spoločnosťou P. s.r.o., ktorej jediným konateľom je s už odsúdený P. Y. pod zámienkou uskutočnenia nákupu pohľadávok v rámci obchodnej činnosti uviedli do omylu spoločnosť Tepelné hospodárstvo s.r.o. Košice tak, že sprostredkovali uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávok podľa §§ 524 - 530 Občianskeho zákonníka so spoločnosťou Tepelné hospodárstvo s.r.o. Košice, ktorej predmetom bolo odplatné postúpenie pohľadávok špecifikovaných v bode II.2 zmluvy, a to neuhradené faktúry dlžníka ZDROJ Potraviny a.s. Košice v celkovej sume 2 070 855,60 Sk, na základe ktorej sa zaviazala spoločnosť P. s.r.o. v lehote do 30 dní od uzavretia zmluvy uhradiť spoločnosti Tepelné hospodárstvo s.r.o. Košice odplatu vo výške 1 863 770,04 Sk, hoci už v čase podpisania zmluvy vedeli, že spoločnosti Tepelné hospodárstvo s.r.o. Košice uvedené prostriedky nezaplatia a dňa 23. mája 2001 dlžník - spoločnosť ZDROJ Potraviny a.s. Košice v sídle svojej spoločnosti na ul. Jazernej č. 1 v Košiciach vyplatila dlžnú sumu zástupcovi spoločnosti P. s.r.o. Košice a tieto prostriedky už odsúdený P. Y., obžalovaní E. U. a J.R. použili na nezistený účel, čím spoločnosti Tepelné hospodárstvo s.r.o. Košice spôsobili škodu vo výške 2 070 885,60 Sk (68 740,81 eur),

4/ (podľa obžaloby 11) dňa 27. septembra 2001 a dňa 1. októbra 2001 po spoločnej a vzájomnej dohode obžalovaní J.R. a E. U., ako konatelia spoločnosti Q. s.r.o. so sídlom v Košiciach na ul. Moyzesovej č. 22, IČO: 31 680 836 na základe zmluvy o sprostredkovaní so spoločnosťou P. s.r.o., ktorej jediným konateľom je už odsúdený P. Y., so sídlom v Košiciach, na ul. Barčianskej č. 68, IČO: 36 197 971 sprostredkovali uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávok podľa §§ 524 - 530 Občianskeho zákonníka

a § 358 Obchodného zákonníka so spoločnosťou Obroda a spol. so sídlom Hviezdoslavova č. 153, Vranov nad Topľou, IČO: 10 807 632, ktorú zastupoval konateľ spoločnosti Ján Čonka, ktorých predmetom bolo odplatné postúpenie pohľadávok špecifikovaných v bode II.2 predmetných zmlúv, a to neuhradené faktúry dlžníka Železnice Slovenskej republiky, Koniarekova 17, Trnava, IČO: 31 364 501, na základe ktorých sa zaviazala spoločnosť P., s.r.o. v lehote do 30 dní od uzavretia zmlúv uhradiť postupcovi Obroda a spol. podľa zmluvy zo dňa 27. septembra 2001 odplatu za postúpené pohľadávky vo výške 729 488 Sk a podľa zmluvy zo dňa 1. októbra 2001 odplatu za postúpené pohľadávky vo výške 901 536,20 Sk, pričom z uvedených pohľadávok uhradili Jánovi Čonkovi celkovo sumu 600 000 Sk, ktoré menovaný prevzal v dňoch 2. októbra 2001 a dňa 28. novembra 2001 osobne v Košiciach a zvyšné peniaze ani sčasti neuhradili a použili pre vlastnú potrebu a taktiež na bližšie nezistené účely, čím takto svojím konaním sa obžalovaní obohatili vo svoj prospech a spôsobili spoločnosti Obroda a spol. celkovo škodu vo výške 1 031 024 Sk (34 223,73 eur),

5/ (podľa obžaloby 14) dňa 1. júna 2001 v Košiciach po spoločnej a vzájomnej dohode obžalovaní J.R. a E. U. ako konatelia spoločnosti Q. s.r.o. so sídlom v Košiciach, na ul. Moyzesovej č. 22, IČO: 31 680 836, na základe zmluvy o sprostredkovaní so spoločnosťou P. s.r.o., ktorej jediným konateľom je už odsúdený P. Y., so sídlom v Košiciach, na ul. Barčianskej č. 68, IČO: 36 197 971, sprostredkovali uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávok podľa §§ 524 - 530 Občianskeho zákonníka a § 358 Obchodného zákonníka so spoločnosťou LOM Vranov a.s., so sídlom Vechnec 460, IČO: 36 458 376, ktorú zastupovali Michal Ivančo - predseda predstavenstva a JUDr. Jaroslava Oravcová, člen predstavenstva, ktorej predmetom bolo odplatné postúpenie pohľadávok špecifikovaných v bode II.2 predmetnej zmluvy, a to neuhradené faktúry dlžníka Železnice Slovenskej republiky, Divízia dopr. cesty, Železničná 1, Košice, IČO: 31 364 501 v celkovej sume 4 614 680 Sk, na základe ktorej sa zaviazala spoločnosť P. s.r.o. v piatich splátkach od podpísania zmluvy uhradiť postupcovi v období od 1. júna 2001 do 29. júna 2001 dohodnutú odplatu, pričom konateľ spoločnosti P. s.r.o. už odsúdený P. Y. a konatelia spoločnosti Q. s.r.o. obžalovaní J.R. a E. U. už v čase uzavretia zmluvy konali s úmyslom, že uvedenú pohľadávku po vymožení od ŽSR spoločnosti LOM a.s. v plnej výške neuhradia a použijú pre úhradu dlhov voči iným spoločnostiam, ktorým dlhovali finančné prostriedky, pričom celkovo z uvedenej sumy uhradili spoločnosti LOM a.s. sumu 3 600 000 Sk na účet v Y. Y.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX bezhotovostným prevodom a zároveň dňa 28. septembra 2001 už odsúdený P. Y. prevzal od spoločnosti LOM a.s. na základe faktúry č. P 121104 sumu 510 734,40 Sk, ktorú obžalovaní použili na bližšie nezistené účely a následne na výzvy spoločnosti LOM a.s. na zaplatenie pohľadávky nereagovali, čím takto svojím konaním spôsobili spoločnosti LOM a.s. škodu vo výške 503 945,60 Sk (16 727,93).

Za to im súd uložil obžalovanému J.R. podľa § 250 ods. 5 Tr. zák., § 40 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 1. januára 2006, s použitím čl. 6 ods. 1, 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských právach a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 mu výkon trestu podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Obžalovanému E. U. podľa § 250 ods. 5 Tr. zák., § 40 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 1. januára 2006, s použitím čl. 6 ods. 1, 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských právach a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 mu výkon trestu podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 uložil obžalovanému J.R. a E. U. nahradiť poškodeným spoločnostiam:

WAGON SLOVAKIA KOŠICE, a.s., Stromová 10, Košice škodu vo výške 925,46 eur (27 880,50 Sk),

METON spol. s r.o., Abovská 48, Košice škodu vo výške 282 042,96 eur (8 496 826,20 Sk),
TEPELNÉ HOSPODÁRSTVO, s.r.o., Komenského 7, Košice škodu vo výške 68 739,81 eur (2 070 855,60 Sk),
Obroda a spol., Hviezdoslavova č. 153, Vranov nad Topľou škodu vo výške 32 198,10 eur (970 000 Sk),
LOM Vranov, a.s., Veheč 460 škodu vo výške 16 727,92 eur (503 945,60 Sk).

Podľa § 229 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 súd poškodené strany:

METAL SERVIS, spol. s r.o. Rudlovská 5, Banská Bystrica
GEODÉZIA Žilina, a.s., Hollého č. 7, Žilina
MURAT, s.r.o., Bratislavská 87, Pezinok
Gráčik - Ing. Peter Gráčik, Krátka 4204/12, Topoľčany
DMG, s.r.o., Preseľany 240
firma Domanický - Ing. Jozef Domanický, Preseľany 241
GEODÉZIA Bratislava, a.s., Pekná cesta č. 15, Bratislava
Obroda a spol., Hviezdoslavova č. 153, Vranov nad Topľou
JUNOX, a.s., Víťazná ulica 252, Partizánske
MATADOR HOLDING, a.s., T. Vansovej 1054, Puchov
M+M Košice, s.r.o., Bencúrova 8, Košice
s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o občianskoprávných veciach.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaní J.R. a E. U. a krajský prokurátor v Košiciach.

Obžalovaní v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedli, že trestnoprávne konanie nemôže byť prostriedkom na zabezpečenie a uplatňovanie nárokov zo záväzkových vzťahov. Všetci zástupcovia dotknutých spoločností vo svojich výpovediach uviedli, že podpisovali zmluvy so spoločnosťou P. s r.o., pričom si zmluvy riadne prečítali a boli riadne oboznámení s podmienkami týchto zmlúv. Teda nemohli byť uvedení do omylu zo strany sprostredkovateľov - obžalovaných. Napokon tieto skutočnosti poškodení potvrdili aj na pojednávaní. Obžalovaní pri uzatváraní sprostredkovateľských zmlúv nemohli ani uvažovať o svojom obohacovaní, keďže ani nemohli vedieť, či v skutočnosti k postúpeniu pohľadávok vôbec dôjde. Nikoho pri svojej činnosti teda neuvádzali do omylu, ale uvádzali len pravdivé informácie, ktoré boli koniec-koncov potvrdené písomnou zmluvou. Okrem toho zmluvy o sprostredkovaní riadne viedli vo svojom účtovníctve a odvádzali aj dane zo sprostredkovateľských odmien, ktoré im boli vyplatené.

V ďalšom poukázali na to, že sa sami snažili aj aktívne dosiahnuť riešenie vzniknutých nárokov zo strany poškodených voči spoločnosti P. s.r.o.

Na svoju obhajobu uviedli aj to, že v každom zmluvnom vzťahu sa vyžaduje od zmluvných strán aj určitá obozretnosť pri uzatváraní zmlúv. K takémuto konaniu boli povinní aj poškodení. Okrem toho dodržať zmluvné záväzky bolo povinnosťou spoločnosti P. a nie ich, pretože vlastné zmluvy o postúpení pohľadávok len sprostredkovali.

V ďalšom namietali aj postup krajského súdu, ktorý nesprávne vyhodnotil výpoveď predtým spoluobžalovaného P. Y., ktorú učinil na hlavnom pojednávaní, a to v postavení svedka. V nej uviedol, že jeho výpoveď z prípravného konania nie je pravdivá, to znamená, že obžalovaných v nej nepravdivo obvinil zo spáchania skutkov, ktoré im boli kladené za vinu.

Zmenená výpoveď obžalovaného mala viesť krajský súd minimálne, k tomu, aby vznikli pochybnosti o pravdivosti jeho usvedčujúcej výpovede v prípravnom konaní.

Takéto hodnotenie výpovede už odsúdeného P. Y. podporuje aj skutočnosť, že tento už mal skúsenosti s

podnikaním, pretože podnikal okrem spoločnosti P. s.r.o. aj v spoločnosti Q. s.r.o.. Záver krajského súdu o tom, že už odsúdený P. Y. nemal žiadne skúsenosti s podnikaním je teda nesprávny.

Žiadali preto, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania namietal, že krajský súd pochybil pokiaľ obžalovaným uložil len podmienené tresty odňatia slobody pri aplikácii ustanovenia § 40 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu.

Argumentoval tým, že obžalovaní spôsobili škodu trojnásobne prevyšujúcu hranicu škody veľkého rozsahu, pričom už odsúdený P. Y. bol len vykonávateľom podvodného zámeru. Tento mohol uskutočniť ak len z ich pomocou. Pritom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a pri aplikácii ustanovenia § 40 ods. 1 Trestného zákona uložil obom obžalovaným nepodmienečné tresty odňatia slobody a pre ich výkon ich zaradil do prvej nápravnovychovnej skupiny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal podľa § 254 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na eventuálne chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a dospel k týmto zisteniam a záverom:

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku nezistil odvolací súd žiadne porušenie Trestného poriadku, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obžalovaných na obhajobu.

Krajský súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 5 Trestného poriadku vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre jeho rozhodnutie, zároveň dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v ich logickom súhrne, preto touto spôsobu z hľadiska pravidiel pre hodnotenie dôkazov nemožno nič vytknúť. Na tomto podklade potom krajský súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného trestného činu v zásade správne skutkové zistenia okrem nepodstatného pochybenia o výške spôsobenej škody poškodenej spoločnosti Tepelné hospodárstvo s.r.o. Košice a výjímč čiasťkových útokov, ktoré krajský súd napriek tomu, že išlo o súčasť pokračujúceho trestného činu vypustil.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať, že krajský súd v predmetnej trestnej veci už rozhodoval, a to rozsudkom z 5. februára 2007, sp. zn. 3 T 8/05, ktorým oboch obžalovaných spod skutku obžaloby oslobodil. Tento rozsudok bol uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. decembra 2008, sp. zn. 2 To 13/2007, zrušený. Krajský súd opätovne rozhodol 8. februára 2010, sp. zn. 3 T 8/03, pričom aj tento rozsudok bol uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. mája 2011, sp. zn. 2 To 8/2010, zrušený z dôvodov, že krajský súd nevyčerpал celý skutok tak, ako ho obom obžalovaným kládla za vinu obžaloba krajského prokurátora a pochybil aj pokiaľ ide o rozhodnutie ohľadne výroku o náhrade spôsobenej škody.

Krajský súd po doplnení dokazovania v intenciách aké nariadil najvyšší súd napokon vo svojom ostatnom rozsudku, ktorý je predmetom odvolacieho konania, obžalovaných J.R. a E. U. uznal vinnými zo spáchania žalovaného trestného činu tak, ako je uvedené vyššie.

Z pripojeného spisového materiálu a hlavne z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že prvostupňový súd svoj postup odôvodnil paradoxne a opätovne aj s poukazom na to, že rešpektoval právne záväzný názor najvyššieho súdu uvedený v jeho zrušujúcich uzneseniach tak, ako boli citované vyššie.

Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje znovu na už dlhodobo uplatňovanú súdnu prax, že viazanosť

súdu prvého stupňa právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle § 264 ods. 1 Trestného poriadku znamená povinnosť rešpektovať závery, ktoré učinil odvolací súd v otázkach hmotného a procesného práva. V prípade hmotného práva viazanosť súdu prvého stupňa právnym názorom odvolacieho súdu by spočívala v tom, že správne zistený skutočný stav veci, t. j. skutková veta rozsudku vykazuje znaky konkrétneho trestného činu resp., že zistený skutok nie je trestným činom.

Z uvedeného, ale aj z predchádzajúcich uznesení najvyššieho súdu je však zrejmé, že v danom prípade v žiadnom smere najvyšší súd nevyslovil právny názor, ale len upozornil na to, na ktoré dôkazy okrem iného mal prvostupňový súd zamerať svoju pozornosť pri ich hodnotení.

Okrem toho paradoxne vyznieva, vzhľadom k odsudzujúcej časti rozsudku za čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu (skutky 1-3, 11 a 14 obžaloby), že krajský súd zostávajúce čiastkové útoky vypustil, čo znamená, že obžalovaný de facto z ich spáchania oslobodil. Krajský súd túto časť rozsudku odôvodnil tým, že sa jedná o záväzkovo-právny vzťah, a teda nemôže ísť o trestný čin, hoci aj tieto čiastkové skutky majú rovnaký vecný základ.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napriek tomuto paradoxnému vypusteniu žalovaných skutkov z rozsudku krajského súdu nepokladal už za nutné toto pochybenie napravovať, pretože by si to vyžadovalo opätovne napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol. Trestné stíhanie obžalovaných J.R. a E. U. trvá totiž už veľmi dlhú dobu bez toho, aby obžalovaní akýmkoľvek spôsobom mali na tom podiel a zavinili predlžovanie trestného konania. Zároveň najvyšší súd vychádzal aj z toho, že vypustenie čiastkových skutkov pokračujúceho trestného činu podvodu nemohla už v podstatnej miere ovplyvniť trestnosť tohto činu a ani by sa nijako nezmenila povinnosť obvinených k náhrade škody, t. j. postavenie poškodených v trestnom konaní.

V zostávajúcej časti svojho rozhodnutia krajský súd už dôsledne postupoval v zmysle záverov obsiahnutých v zrušujúcich uzneseniach najvyššieho súdu. Vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní zákonom predpokladaným spôsobom v súlade s ustanovením § 2 ods. 5 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach ako aj ich logickom súhrne, ktorému spôsobu z hľadiska pravidiel pre hodnotenie dôkazov nemožno už nič vytknúť.

Na tomto podklade potom krajský súd ohľadne už uvedených čiastkových útokov vyvodil z dôkazov o podstate súdeného trestného činu správne skutkové zistenia, odhliadnuc od nepodstatných pochybení o výške spôsobenej škody poškodeným subjektom, konkrétne Tepelnému hospodárstvu s.r.o. Košice.

Prvostupňový súd týmto postupom teda starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu a správne reagoval aj na obhajobné tvrdenia obžalovaných, ktoré smerovali predovšetkým k spochybneniu výpovede už odsúdeného P. Y. v s dôrazom na jeho samostatné podnikanie, a teda aj na jeho samostatnú zodpovednosť za jeho výsledky.

Najvyšší súd k uvedenému a v reakcii na odvolacie námietky obžalovaných znovu konštatuje, že krajský súd postupoval správne pokiaľ neuveril už na zmenenú výpoveď odsúdeného P. Y. učinenu na hlavnom pojednávaní, ktorá je vnútorné nelogická, vrátane samotného dôvodu, ktorý mal viesť k jej zmene.

Uvedenie údajne neznámych osôb na hlavnom pojednávaní ako organizátorov trestnej činnosti na jeho postavení v trestnom stíhaní nemohlo totiž nič zmeniť. Už odsúdený P. Y. totiž práve vo svojej prvotnej výpovedi podrobne a presvedčivo popísal priebeh spáchania skutku a jeho výpoveď logicky korešponduje aj s výpoveďou ostatných svedkov, tiež zamestnancov firmy Nero s.r.o., J.P. a N. T., tak ako to konštatuje aj prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Najvyšší súd k tomu iba dodáva, že krajský súd správne vzal do úvahy, že rozdelenie činnosti na úspešné vykonanie skutku, teda inštitucionálne oddelenie samotného nákupu a predaja pohľadávok prostredníctvom spoločnosti obžalovaných cestou zmlúv o sprostredkovaní podľa § 642 a nasl. Obchodného zákonníka je možné preto hodnotiť len ako spôsob, ktorým bolo možné dosiahnuť želaného

následku, teda obohatenie sa na úkor poškodených, v tomto prípade samozrejme, zastretým spôsobom z pohľadu ich firmy. Na tom nemôže nič zmeniť ani odvolacia námietka obžalovaných, že poškodení mali byť obozretní, mali možnosť od zmluvu odstúpiť. Podvodný úmysel obžalovaných bol však už dokonaný a okrem toho nemožno ich úmysel zamieňať so subjektívnou stránkou poškodených tzn. ich snahou na základe, na oko serióznej ponuky obžalovaných, predať svoje pohľadávky.

O tomto podvodnom úmysle obžalovaných na základe ich konania najvyšší súd nemal žiadne pochybnosti.

Vzhľadom k uvedenému správne postupoval krajský súd pokiaľ po právnej stránke konanie obžalovaných kvalifikoval ako pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 ods. 5 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. V uvedenom smere preto najvyšší súd už len poukazuje na správne dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Krajský súd nepochybil ani pokiaľ sa týka rozhodnutia o druhu a výmere trestu. Správne prihliadol na všetky podstatné okolnosti, ktoré sú rozhodné pre stanovenie druhu a výmery trestu podľa § 31 ods. 1 Trestného zákona na stupeň spoločenskej nebezpečnosti ich konania (§ 3 ods. 4 Tr. zák.).

Zároveň správne zohľadnil aj neúmernú dĺžku predmetného trestného konania, ktorú v žiadnom prípade nemohol pričítať na ťarchu obžalovaným. Správne preto aplikoval zmierňovacie ustanovenie § 40 ods. 1 Trestného zákona a uložil im trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom pre žalovaný trestný čin. Od spáchania skutkov uplynulo totiž už viac ako 12 rokov a za túto dobu sa obžalovaní nedopustili žiadneho protiprávneho konania a viedli v tomto období riadny a usporiadaný život.

V tomto ohľade najvyšší súd nemôže súhlasiť s názorom prezentovaným v odvolaní krajského prokurátora, že trest uložený už odsúdenému P. Y. je takto v nepomere k trestu uloženému obom obžalovaným. Najvyšší súd k tomu len dodáva, že rozsudok ohľadne už odsúdeného P. Y. sa stal právoplatným bez toho, aby bol preskúmaný odvolacím súdom, teda na základe späťvzatia odvolania krajského prokurátora generálnym prokurátorom.

Pokiaľ sa týka náhrady škody najvyšší súd upravil výšku spôsobenej škody ohľadne spoločnosti Tepelné hospodárstvo s.r.o. Košice, aby bola v súlade so zmluvne dohodnutou sumou o postúpení pohľadávky medzi touto organizáciou a obžalovanými a zároveň napravil pochybenie krajského súdu ohľadne náhrady škody, t. j. zaviazal obžalovaných spolu s už odsúdeným v tejto veci P. Y. nahradiť poškodeným spoločne a nerozdielne spôsobenú škodu.

So zreteľom na uvedené skutočnosti preto Najvyšší súd Slovenskej republiky o odvolaní obžalovaných J.R., E. U. a krajského prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.